

»VEN, VEN, ZADETA SI« – Med dvema ognjema je ena od priljubljenih športnih iger, v katerih se med letovanjem pomerijo otroci. Čeprav pogosto med seboj tekmujejo tudi velike in majhne skupine, to ne zmanjšuje borbivosti. Da mlajše premagajo starejše, je pač tudi velik uspeh.

ZA LAČNE JE DOBRO POSKRBLJENO – Naša jedilnica v Pacugu sicer ni velika, vendar vanjo vsi radi pridemo. Dež v prvih julijskih dneh je odkril nekaj lukenj, ki jih bo treba seveda popraviti. Vedno se pač ne da podstavljati čebrov pod potoke vode, ki jih spustijo prej skrite luknje.

Otroci se radi vračajo v Pacug

V našem Pacugu, lahko v eni izmeni letuje zdaj že 190 otrok, saj je letos Pacug dobil še eno novo lkor hišico. Akcija, ki jo je občina začela pred sedmimi leti – Dinar za Pacug – tako rojeva sadove. Letos ni bila postavljena le nova hišica, ampak je otroško letovišče dobilo tudi novo asfaltirano športno igrišče, ki so ga bili tako otroci kot vzgojitelji še kako veseli.

Letos smo spremljali letovanje prve izmene otrok v Pacugu, ko je vsa vodila v svoje roke prevzel Drago Černoš in skupaj z vzgojitelji, športnimi učitelji, zdravnicami in sestrami, kuharicami in drugimi odraslimi otrokom pripravil res prijetnih deset dni pod vročim pacuškim soncem.

Otroci, stari od pet do 14 let, so imeli z vremenom res srečo, saj je oblačno jutro le dvakrat preprečilo dopoldansko kopanje. Naš športni tovariš Miro se je odločil, da morajo splavati vsi otroci in s potrpežljivostjo in vztrajnostjo so se tudi najbolj trdovratni zajčki, ki so

bili prej skregani z vsako vodo, ki je segla dlje kot do kolen, upali potunkati in tudi plavati so se naučili.

Tudi lačni nismo bili, saj so kuharice pridno polnile krožnike s tako dobro hrano, ki je v šolskih menzah skorajda ni. Otroci so bili seveda vedno najbolj veseli sladkih dni, palačink, cesarskega praženca, mlečnega riža in zdroba, s čokolado namazanega kruha za malico... No ja, tudi krompirja se večina ni branila, ne nazadnje smo tudi vse lahko spravili v promet.

Kar zadeva otroke, ima Pacug eno veliko napako – nima namreč trgovine s sladkarijami in sladoledom, česar otroci po prvih dneh, potem ko pospravijo zalogo od doma, precej pogrešajo. Pa vendar se sprehodi v Fiesu ali Piran vedno končajo v trgovini in s polnimi usti posladkov.

Med tovariši in tovarišicami se vedno najde kdo, ki zna kakšno stvar bolje od drugih. Letos

je bila med nami tovarišica Katra, ki ji risanje in slikanje že od rojstva ne dela težav. Okrog sebe je zbrala nekaj ljubiteljev čopiča. Pusti sivi kamniti steni ob obali sta letos tako dobili novo podobo. Otroci so ju namreč skupaj s tovarišico pisano morskoro poslikali, tako da vsi, ki mimo pridejo s čolnom ali peš vidijo, da tu živijo morja in sonca željni otroci. Letos smo z mladimi risarji odšli tudi na ex tempore v Piran, res lepe slike pa zdaj krasijo stene jedilnice, ki se številne večere spremenijo v plesišče. Plesov ob večerih so še posebno veseli starejši otroci, ki morje začnejo spoznavati tudi z druge, srečne strani. Marsikak nežen pogled potuje med otroci iz višjih razredov osnovne šole in spomini na take poglede ostanejo v otrocih še veliko let potem, ko že nehajo hoditi v kolonijo.

Naša zdravnica Sonja je imela kar veliko dela in brez nje bi bilo verjetno za marsikaterega otroka letovanje v Pacugu precej neprijetno.

V koloniji se ves čas nekaj dogaja. Veliko je športnih iger, prireditev, sprehodov in izletov. Veliko je veselja in smeha, razigranih otrok, ki se v desetih dneh dodobra naužijejo morja in sonca. Prav bi bilo, da bi se vsaj z majhnimi prispevki k ureditvi našega naselja v Pacugu priklučile bolj številne delovne organizacije iz naše občine. Zveza prijateljev mladine nima dovolj denarja, da bi lahko nakupila prav vse potrebne stvari. Tako je marsikateri otrok pogrešal vzglavno blazino, ki jih v pacuškem naselju ni dovolj, denarja zanje pa prav tako ne. Tudi več športnih rekvizitov in ostalega drobnega potrošnega materiala in igrice za otroke bi lahko nakupili. Ne nazadnje je Pacug namenjen otrokom delavcev naših delovnih organizacij in ne komu drugemu. Vsi skupaj bomo lahko tako v naslednjih letih Pacug še lepše in bolj uredili, s tem pa otrokom pripravili še prijetnejše počitnice ob morju. Verjeli ali ne, otroci se iz leta v leto radi vračajo v Pacug, čeprav je kakšen dan povezan s solzami in domotožjem.

LE KDO JE VEDEL, DA ZNAJO TAKO SLIKATI? Ex tempore v Piranu je pokazal, da so otroci pravi mali umetniki. Številni mimoidoči so odobravaljoče prikimali, ko so si ogledovali slike, ki so nastajale na skalah piranske Punte.

Smeti v planinah ne pobirajo škrti

»Pot« Nejcja Zaplotnika ni postal le slovenski bestseller in smerokaz, ampak konkretna spodbuda za mlade in stare, ki se zavedajo, da je premagovanje naporov in sebe najboljša pot za življenje. V izvežbanem, v naporih prekaljenem telesu je tudi duh svobodnejši, bolj živ, bolj željan odkrivanja neznanega. Ali je čudno, da so vodje planincev iz OŠ Levstikove brigade – Škofljica sami zavzeti kulturni mentorji: Katja Budkovič, pa Draga Košak, ki je znana lutkarica, Igor Selan je folklorist, vodja tabora Miran Klaves pa je predsednik vokal-noglasbene komisije pri ZKO.

Mladi planinci so se s svojimi požrtvovalnimi mentorji pravkar vrnili iz osrčja Triglavskega narodnega parka v dolini Koritnice, kjer so že petič postavili planinski tabor. 23 učencev od petega do osmega razreda je zavzeto izvršilo vse zadane naloge iz programa planinskega tabora: vadili so orientacijo, varno hojo po plezalni zavarovani poti na Brežiče, sodelovali so pri pripravljanju hrane. Za zgled in spodbudo gornikom, ki se še ravna po pregovoru: »kjer osel leži, tam dlako pusti« so pobrali vse nastlane odpadke

v bližnji in daljni okolici tabora, potem pa so se odpravili na ture: cilj je bil Mangart, pa Krnsko jezero, kjer so se tudi kopali, splezali so na Veliko Babo in Rombon. Ob večerih pa so ob spremljavi kitare tiho zapeli. Podoknice so peli tudi v Bovcu, pa dežurni miličniki niso nič protestirali, nasprotno, prijazno so prislunili ubranim pevcem, ki so obudili stare primorske vasovalske navade.

SREČANJE UPOKOJENCEV IN BORCEV NOV

Na partizanskem Ključu

Društvo upokojencev Horjul je organiziralo spominsko srečanje upokojencev občine Vič. Zbrali so se 22. julija, na dan vstaje slovenskega naroda na partizanskem Ključu. Ključ je eden od dolomitskih gričev, 623 m nad morjem, 45 minut hoje oddaljen iz kraja Brezje. Do partizanskega doma, ki je bil zgrajen leta 1979, je zgrajena gozdna cesta, po kateri se lahko pripelje tudi z avtomobili.

Tisti udeleženci, ki so prišli iz Ljubljane z avtobusom, so bili na Ključu že okrog devete ure. Tisti, ki so se pripeljali s kolesi pa nekaj pozneje. Vsi pa so ob prihodu dobili značko z napisom: Partizanski dom na Ključu. Te pa so dokaj mikavne tudi za planince in zbiratelje značk.

Pričetek proslave je bil ob 11. uri, ko je tajnica DU Horjul Francka Vrhovec pozdravila okrog sto udeležencev, med njimi tudi častne goste borcev NOV, in članke drugih DO občine Vič.

Če bi bila obveščnost malo večja ali preko Naše komune ali preko Zveze društev upokojencev Vič, bi se na partizanskem Ključu zbralo zagotovo še več ljudi. Res je, da bi imeli organizatorji zaradi tega še več dela, toda verjeme, da tako sproščenih, neprikritih in prijateljskih stikov manjka med ljudmi.

Po kratkem kulturnem programu se je razvil pravo tovariško srečanje, sredi bukovega gozda, ob obujanju spominov na pretekle in današnje dni. Vmes pa se je, ob dobri domači zakuski, oglašala »fraztonarica«, diatonična harmonika, iz katere je več izvajalec izvajalo priljubljene narodne in partizanske melodije. Tudi pevci so pridali nekaj melodičnih napევov.

In v takem prijateljskem vzdušju so se okrog 17. ure pričeli udeleženci razhajati s prijetnimi občutki na spominsko srečanje na partizanskem Ključu. In, če k temu razpoloženju dodamo še lepo vreme, potem si lahko le želimo, da bi se taka srečanja še ponavljala.

Člani DO Horjul pa s tem zaslužijo vso pohvalo za izvedbo tega srečanja in za izvršeno delo, ki ga ob takih pripravah ni malo. Se na koncu, ko že vsi odidejo, je treba pospraviti tudi mize, klopi in drugo ter počistiti prostor okoli doma.

Zvezi društev upokojencev Vič pa predlagam, da DU Horjul prizna za nagrado rdečo vrtnico in ga vpiše v seznam tovrstnih nagradencev. Prisrčno zahvalo tudi miličnikom PM Horjul, za prevoz starejših udeležencev – invalidov do 300 m nižje ceste, do kraja Brezje, od koder so odhajali vsak na svoj dom.

ZVONE GRČAR

DO »HOJA« je ustanovila klub upokojencev

850 članski kolektiv DO »Hoja« združuje šest temeljnih organizacij združenega dela. Na treh sejah iniciativnega odbora za ustanovitev Kluba upokojencev DO »Hoja« so bila določena pravila in datum za sklic ustanovnega občnega zbora in sicer:

- v četrtek 8. 8. 85 za upokojence TOZD Galanterija v Podpeči
- v petek 9. 8. 85 pa v Ljubljani, Koprška 92 za vse ostale TOZD in delovno skupnost skupnih služb.

Na obeh ustanovitvenih občnih zborih, sta bila navzoča direktor splošno kadrovskega sektorja »Hoje«, vodja kadrovskega oddelka »Hoje« ter predstavnik občinske zveze DU Ljubljana Vič-Rudnik.

Med razpravo je direktor prebral pravila in po potrebi tolačil posamezne člene, nato pa so o pravilniku glasovali. Ker od 25-ih navzočih članov ni bilo pripomb, je bil pravilnik soglasno sprejet.

Pravila omogočajo članom kluba, poleg sodelovanja z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami v DO »Hoja« tudi sodelovanje z občinsko zvezo DU Ljubljana Vič-Rudnik in vsemi njenimi športnorekreativnimi dejavnostmi.

Čeprav imajo člani KU izjemne ugodnosti, v primeri z upokojenci v krajevnih skupnostih, posebno v finančnem in materialnem pogledu, pa vseeno upamo, da se bo sodelovanje med KU »Hoja« in občinsko zvezo DU razvijalo v tovariškem in športnotekmovalnem duhu. Slovenski pregovor pravi: V slugi je moč! Lahko pa dodamo: in v številu tudi!

Odprla so se torej še ena vrata, in s tem še ena možnost za organizirano združevanje višjih upokojencev na vseh družbenopolitičnih organizacijah in športnorekreativskih društvi.

ZVONE GRČAR

PRED NOVO GLEDALIŠKO SEZONO

Kaj nam pripravljajo v Mestnem gledališču Ljubljanskem

To priljubljeno ljubljansko gledališče, ki je zabeležilo 35 let obstoja pripravja za obiskovalce zanimiv in nadvse privlačen repertoar za sezono 1985/86. In kaj si bomo lahko ogledali?

Franz Kafka – PROCES – (režija Zvone Šedlbauer) Rainer Werner Fassbinder – GRENKE SOLZE PETER VON KANT (režija Zarko Petan), Harold Brighouse – HOBSON V ŠKRIPCIH (režija Miran Herzog), Heinrich von Kleist – RAZBITI VRC (režija Mile Korun), Marsha Norman – LAHKO NOČ, MAMA (režija Boris Kobal), Aleksander Gelman – KLOPCA (režija Boris Kobal), ter slovensko noviteto, ki jo bodo izbrali po izidu razpisa MGL na temo »Ljubljana mesto heroj«, in eno izmed jugoslovanskih novitet.

Tudi letos bodo v MGL razpisali poleg rednih in kolektivnih tudi študentske in mladinske abonmaje. Obnove rednih abonmajev je možna s položnico oziroma z osebno prijavo (od 3. do 13. septembra), nove abonmaje bodo vpisovali 12. in 13. septembra, študentske pa 2. in 3. oktobra!

V vsakem abonmaju je 6 predstav!